

engang for alle fra Krigsministeriet, en saadan Understøttelse, som vi i Reglen give til saadanne Enters blandt Andet til Begravelse og den Slags Ting. Derimod tror jeg nok, jeg vil kunne gaa ind paa at indstille hende til en mindre aarlig Understøttelse paa Finantsloven. For et Par Aar siden bevilgedes der paa Finantsloven en Sum til Understøttelse paa 2,000 Kr.; den Gang denne Andragerinde fik sit Afslag, var Sagen imidlertid ikke bragt til en saadan Ordning som nu, og hvis hun nu var kommen, vilde hun ganske vist strax have faaet en vis passende Understøttelse af denne Sum. Det agter jeg nu at gjøre, og da jeg veed, at denne Konto er saaledes stillet, at der er Penge disponible, saa er det sandsynligt, at hun vil kunne vente at faae sit Andragende bevilget. Hvad angaar Indstillingen Nr. 16 angaaende Andragendet fra Enkesu Thesen, er jeg noget vanskeliggere stillet, idet der er et Tilfælde, som lettere kunde føre til Konsekventer end andre, nemlig den Konsekvents, at man i det Hele taget vilde forhøje Enternes Pension paa Finantsloven. Det vil man heller ikke godt kunne gjøre, naar der ikke foreligger særlige Omstændigheder. Her er der den særlige Omstændighed, at vedkommende Dame er suldstændig Krøbling og kan kun gaa ved Hjælp af to Krykker. Jeg kjender hende personlig, jeg veed, hun er i den Grad vansør, at hun er ude af Stand til at arbeide og hjælpe sig selv, og det er aabenbart, at Livet for hende maa være mere kostbart end for en Dame, som ikke er i den Tilstand. Det er altsaa det særlige Hensyn, der her kunde tages, og maaste for hendes Vedkommende vil jeg nok nærmere kunne overveie, om jeg ikke kunde indstille hende til en Understøttelse. I og for sig vil det være vanskeligt i Almindelighed at komme ind paa dette Spørgsmaal. — Angaaende Substillingerne Nr. 17 og Nr. 20, som ere to analoge Tilfælde, har jeg ikke Noget imod at undersøge disse to Mænds Forhold nærmere, men jeg vil udtale her allerede nu, at denne Undersøgelse vil rimeligvis komme til det Resultat, at det beror paa en Misforstaaelse, naar de to Mænd mene sig berettigede til Pension af Fribolig. Der er ikke saa Faa, der have Fribolig under Militæretaten, og som ikke ere pensionsberettigede. Overintendant Hartmann har sammenlignet sin Stilling med den tidligere Forvalter paa Sygehuset, og som havde Pension af sin Bolig, men det var et andet Tilfælde, han var nemlig kongelig udnævnt i en bestemt Plads med denne Bolig, men det er den nuværende Forvalter ikke. Han er udnævnt til Overintendant og

af Krigsministeriet ansat ved Sygehuset og har faaet Fribolig, men maaste kunde han være bleven ansat i en anden Stilling. Det er ingen fast Stilling, hvortil der hører kongelig Udnævnelse og som medfører Bolig. Det samme vil være Tilfældet med Chefene for Officersskolen, Skibeskolen og Elevskolen, de have paa Grund af denne Tjeneste ogsaa Fribolig. Det er en Nødvendighed for dem at være paa Stedet, og det er en stor Behagelighed for dem at være der, men bundne ere de ikke dertil, de have den kun saalænge, de ere paa de Poster. Deri ligger, at det ikke er nogen fast Indtægt, der kan berettige til Pension. Hvis denne Fribolig har været Anledning til at han har undgaaet at faae Dyrtidstillæg, som maaste ellers kunde medregnes til hans Pension, er han blevet noget præjudiceret. Det, min Undersøgelse altsaa skal gaa ud paa, er, hvorvidt det med Hensyn til Overintendant Hartmann kan siges, at hvis han ikke havde haft den Fribolig, saa vilde han i nogle Aar have faaet Dyrtidstillæg, som vilde komme ham til Gode som Indtægt i de sidste 5 Aar med Hensyn til Pensionen, det er ikke meget, jeg tror, at derved vilde Pensionen blive 40 Kr. større end ellers. Egentlig talt skulde det, naar det dreier sig om Pensionsforhøielse henvises til Finantsministeren, og naar jeg skal til at undersøge Sagen, vil jeg forhandle med Finantsministeren om, hvorvidt man kan gaa ind paa den Betragtning, at der bør gives ham en Understøttelse, der svarer til Forringelsen af Pension af den her antydede Grund. Derimod for Intendant Hornbechs Vedkommende tror jeg ikke, at det Samme gjælder; jeg tror ikke, han vilde have faaet Dyrtidstillæg, hvis han ikke havde haft Fribolig, men hans Indtægter vare saa store, at han alligevel ikke vilde have faaet Dyrtidstillæg, saa den Grund gjælder ikke ham. Dernæst komme vi til Indstillingen Nr. 19 angaaende affediget Sergent og Gymnastiklærer S. S. Rasmussen. Den ærede Ordfører har Ret i, at vi have haft denne Sag under Behandling før, den er altsaa ikke ny; tidligere har det været vanskeligt for mig at danne mig en Mening om, hvorvidt det vil være rigtigt at indstille Manden til Understøttelse eller ikke. Der er saa modstridende Erklæringer om hans Forhold i hans Stilling som Politibetjent, at jeg har ondt ved at se, om det er paa Grund af Mandens egen Skyld, at han er kommen ud af den Stilling eller ikke, og det vil være af væsentlig Betydning, hvis man skal kunne skaffe ham en Understøttelse eller ikke. Grunden til, at han skulde have Understøttelse, er egentlig